

Stk. 2. Statsanerkendelse meddeles af indenrigs- og boligministeren efter forhandling med folketingets -finansudvalg.

Stk. 3. Indenrigs- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler for tuberkulosestationernes virksomhed. Stationerne er iøvrigt undergivet sundhedsstyrelsens tilsyn.

Stk. 4. Indenrigs- og boligministeren kan tilbagekalde statsanerkendelsen af en tuberkulosestation, dersom den ikke efterkommer ministerens eller sundhedsstyrelsens anvisninger.

Stk. 5. Enhver, der undersøges af en tuberkulosestation, har ret til vederlagsfrit at få en erklæring fra stationen om, hvorvidt undersøgelsen har vist tegn på smittefarlig tuberkulose.

### Kap. III.

#### *Andre bestemmelser.*

#### § 9.

Til dækning af udgifterne ved behandling af tuberkuløse på statsanerkendte tuberkuloseinstitutioner i henhold til lovgivningen om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse yder statskassen — foruden statstilskud i henhold til denne lovs § 3 — refusion med den i § 4, stk. 1, fastsatte betalingstakst.

#### § 10.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Stk. 2. Samtidig ophæves

- a) lov nr. 66 af 29. marts 1924 om statsstøtte til tuberkuløses sygebehandling,
- b) de i § 64, stk. 2, i lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 475 af 31. august 1946, indeholdte bestemmelser for så vidt angår statsrefusion af kommunernes udgifter ved tuberkuløse patienters behandling på sygehus (tuberkuloseinstitution),
- c) lov nr. 137 af 2. maj 1934 om fastsættelse af regler vedrørende betalingen af de staten i henhold til lov nr. 181 af 20. maj 1933 om offentlig forsorg § 64, 2det stk., påhvilende udgifter,
- d) bestemmelsen i § 11 i lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Færøerne. For disse øer gælder vedblivende lov nr. 145 af 12. marts 1918 om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse og lov nr. 66 af 29. marts 1924 om statsstøtte til tuberkuløses sygebehandling, således som disse er ændret ved kgl. anordning nr. 185 af 1. april 1921, jfr. kgl. anordning nr. 138 af 22. marts 1939, og kgl. anordning nr. 249 af 30. september 1924, hvorved de nævnte love blev udvidet til at gælde for Færøerne.

---